

Hlavní obytný prostor s výhledem na zahradu a přímým vstupem na dřevěnou terasu. Pod stropem je vysunutá prosklená pracovna alias řídící věž.

ajitel ho začal stavět jako bezdětný svobodný mládenec. Jeho vyprávění, jak si s architektem padl do oka a odsouhlasil hned první návrh, zní jako román pro dívky. "Podle mě je základem úspěchu dát architektovi volnou ruku," prozrazuje postup, který se mu osvědčil. "Přál jsem si postavit prostorný a vzdušný dům pro svou budoucí rodinu s více dětmi, které jsem tehdy ještě neměl. Protože měřím dva metry, záleželo mi na vysokých stropech, dveřích a prostorných místnostech, do kterých se bez problému vejdu. Nezapomněl jsem na vnitřní vyhřívaný bazén (8 x 3 metry) a vysutou prosklenou pracovnu ve stylu řídící věže. To proto, že jsem kromě jiného soukromý pilot a tyhle věže prostě miluju."

V popředí jídelna, vzadu za zeleným ostrůvkem nerezová kuchyně. Nad ní přiznaný betonový strop.

NÁPADITÁ NEKRABICE

I když Kolín a okolí stojí v pěkné rovině, nebyla stavba jednoduchá. Východo-západně orientovaný úzký a dlouhý pozemek (150 x 30 metrů) je písčitý. Obavy ze spodní vody byly opodstatněné.

Dům je konstrukčně složitý. Svislé konstrukce má zděné, stropy monolitické pohledové, pultové střechy dřevěné trámové, v části bazénu doplněné lepenou vaznicí. Střešní krytina je z titanzinkového plechu. Od bazénu a z ložnice se vychází

AUTOR

Ing. arch. Jan Línek (*1943)

Po absolutoriu ČVUT v roce 1966 pracoval u arch. Karla Pragera v ateliéru Gama a od roku 1970 spolupracoval s arch. Vladimírem Miluničem. Vlastní architektonický atelier L & P založil v roce 1990.

www.arch.cz/linek

Řešení prvního patra se vstupy do ložnic, koupelen a pracovny.

na fošnovou terasu. Velké skleněné stěny po obvodu bazénu cloní posuvné dřevěné žaluzie.

Architekt Línek proslulý svou "nekrabicovou architekturou", jak ji nazval Rostislav Švácha, oddělil mikrosvět domu od okolní zástavby, ovšem línkovským způsobem: ze severu konvexní stěnou z betonových tvárnic evokující tvarem, fasádou i průzory pevnost. Že jde o architektovu hříčku, prozrazuje skleněný trojhran zádveří. Jižně orientované obytné místnosti jsou maximálně prosklené a stíněné přesahem střech. Při pohledu ze zahrady se zborcené plechové plochy střechy jeví jako vlnobití.

NOČNÍ MŮRY

Jak na tuto nevšední stavbu vzpomíná stavitel Ing. Pavel Matyáš z IPMB? "Před dvaceti lety řada technologií, které jsou na tomto domě použité, buď neexistovala nebo s ní měly stavební firmy pramálo zkušeností. Takže jsme od nikoho nemohli opisovat ani nic kopírovat. Všechno v domě bylo atypické. Hlavní fasádní oblouková stěna z režného zdiva je z betonových tvárnic, překlady nad okny se odlévaly do vyrobených šablon. Zborcené plochy členité falcované titanzinkové krytiny se světlíky nám přidělaly hodně vrásek."

Detail smrkové fasádv panely.

Architekt Ing. arch. Jan Línek **Projektant** Ing. arch. Jan Línek **Dodavatel** generální IPM Building Návrh zahrady Ing. arch. Jan Línek

Zastavěná plocha 350 m² Obvodová konstrukce zděná, dřevo

Zateplení přední fasáda sendvičová

stěna s izolační vatou, zadní bez zateplení

Fasáda betonové tvárnice,

smrkové latě

Střecha titanzinkový plech

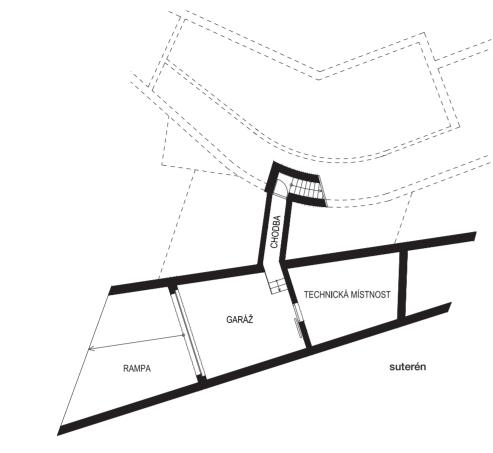
Okna dřevěná eurookna s dvojskly

Vnitřní dveře zakázkové **Podlahy** marmoleum Vytápění tepelné čerpadlo

se třemi stometrovými vrty

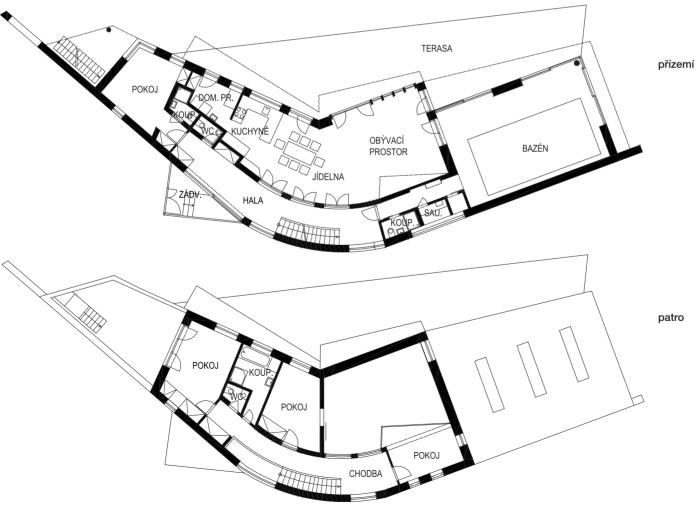

I k vytápění domu a bazénu architekt Línek zvolil tehdy horkou novinku: tepelné čerpadlo s třemi hlubinnými vrty. "Bylo to naše první setkání s touto technologií. Zvládli jsme ji a od té doby jsme instalovali víc než sto tepelných čerpadel."

Na otázku s čím byly největší problémy, Ing. Matyáš odpovídá, že skoro se vším. "Architekt Línek je kreativní a velice náročný. Miluje moderní materiály a často se vyžívá v technicky dost složitě proveditelných detailech. Všechny použil v Boomerangu v maximální míře."

KOMNAT JAKO NA ZÁMKU

Třípodlažní dům s boomerangovým půdorysem dělá z ptačí perspektivy dojem shluku několika budov. To je klam. Jde o jeden rozsáhlý objekt.

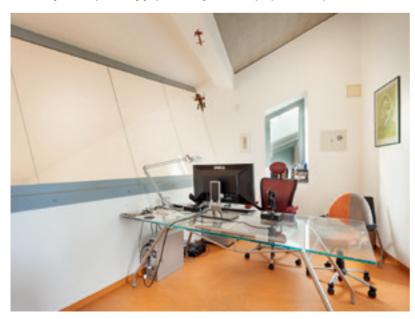

Pohled ze severu na hlavní vstup. Ve zdi z betonových tvárnic je skleněné zádveří, vpravo rampa a vjezd do suterénní garáže.

Bílou střídmost narušují pastelové dveře a stěny s povrchovou úpravou polyuretanovým lakem.

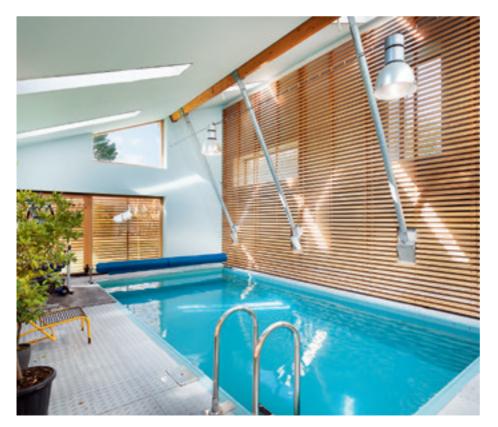
Interiér vysunuté pracovny je prostornější, než se při pohledu z přízemí zdá.

Západní fasáda ze smrkových latí. Posuvné spodní panely cloní skleněné stěny u bazénu.

V suterénu se nachází rampa, garáž a technické zázemí. Zajímavostí je krátká podzemní chodba, která funguje jako spojnice s obytnými podlažími.

Hlavnímu prostoru v 1. NP vévodí masivní betonová vysunutá pracovna se šikmými skly umístěná pod stropem. V západní části domu je vyhřívaný vnitřní bazén.

V klidovém druhém NP je umístěná hala, pracovna, dvě ložnice, koupelna, WC a terasa.

Obytné prostory jsou otevřené a vzájemně propojené. V tom je smysl Línkovy architektury. V interiéru převažují bělostné broušené omítky kontrastující s pohledovým betonem. Jednotné podlahy v celém domě (s výjimkou koupelen) jsou z marmolea kaštanové barvy.

Vnitřní vyhřívaný bazén 8 x 3 m s hloubkou 170 cm uspokojuje plavce v kteroukoli roční dobu.